

Com és la Mallorca que surt en *Un incendi al paradís*?

—És una Mallorca ferida per alguns mals difícils de curar. El més greu és l'especulació immobiliària, més preocupant que el turisme perquè els turistes se'n van. Cada any tenim mesos d'una gran pressió demogràfica en què es gasten recursos d'una manera terrible, però això s'interromp. En canvi, les conseqüències de l'especulació immobiliària —la pèrdua de patrimoni i l'encariment desmesurat de qualsevol propietat— són una condemna per al futur de l'illa.

—**La trama transcorre quan ja s'ha acabat la temporada turística i hi apareixen uns escenaris —un prostíbul, una agència immobiliària, una galeria d'art...— aliens a la postal de sol i platja.**

—Quan escrius una novel·la, hi ha coses que et surten sense una intenció, a les quals a la fi els trobes un sentit. Jo volia escriure sobre indrets, ambients i personatges representatius. Que la història passés després de l'estiu no vaig veure que pogués tenir un cert simbolisme fins al final.

—**Quin simbolisme?**

—Abans, a Mallorca, quan l'estiu s'acabava, també s'acabava la calor i tornava la calma. Ara, en canvi, la xafogor continua i la calma no torna mai del tot...

—**Per què ha triat el gènere policíac?**

—Primer, perquè és un gènere que m'entreté molt. Després, perquè cada dia els mitjans de comunicació ens confirmen que Mallorca és un escenari de novel·la negra. I, finalment, perquè abordar la realitat de Mallorca amb les eines del policíac em permet agafar distància. També és important l'aspecte lúdic. Si el gènere policíac té tant d'èxit és perquè, de petit, qui més qui menys ha jugat a lladres i serenos.

—**Munta la novel·la a partir d'un doble misteri: un assassinat i un accident de cotxe.**

—La vida de Mateu Crespí, policia local d'un poble de Mallorca, es veu capgirada una nit en què, d'una banda, es comet un assassinat a la seva vila —un home ric, de bona família i estrambòtic— i, de l'altra, el seu cunyat, un tarambana, té un



Joan Pons Bover

«Mallorca està ferida per alguns mals difícils de curar»

'Un incendi al paradís' (El Gall Editor) és la primera novel·la de Joan Pons Bover (Santanyí, 1972). És un retrat de la Mallorca actual fet en clau de gènere negre. Va ser guardonada amb el premi Pollença de Narrativa 2016.



Un incendi al paradís

JOAN PONS BOVER

El Gall Editor
Pollença, 2017
417 pàgines

accident de cotxe en què mor una prostituta. Aquests dos fets l'aboquen a un món de conflictes, tant exteriors com interiors.

—**Diria que un dels seus referents ha estat Guillem Frontera.**

—És un referent, sense cap dubte.

Quan va publicar *Sicília sense morts*, jo ja anava per la meitat de la meua novel·la, i em van començar a tremolar les cames. Em vaig tranquil·litzar quan vaig llegir la novel·la i vaig veure que, més enllà d'alguna coincidència temàtica, els punts de vista eren diferents. A *Sicília* hi ha el punt de vista de les elits —el president, els grans empresaris, els periodistes...—. La meua, en canvi, té un punt de vista més modest i senzill, el d'un policia local.

—**El protagonista reflexiona sobre la realitat mallorquina. Una idea que expressa és que el turisme ha condemnat els illencs a servir els altres.**

—En Mateu Crespí creu, com jo mateix, que la dedicació gairebé exclusiva al turisme ens converteix en criats dels que arriben. I que a més ens fa ser molt insegurs, perquè sempre hem d'estar pendents que continuï venint gent per poder subsistir. És una espècie d'esclavitud que no patiríem si haguéssim potenciat la indústria, si no haguéssim abandonat del tot l'agricultura...

—**Ha escrit la novel·la seguint els cursos de l'Escola d'Esriptura de l'Ateneu de Barcelona. Vostè no deu estar d'acord amb qui diu que no es pot ensenyar a escriure.**

—Una escola d'escriptura et pot donar unes eines. I, a més, tens uns professors que et fan reflexionar sobre el que escrius. Ara, no és garantia de res. En tot cas, una novel·la, bona o dolenta, és responsabilitat de qui l'ha escrita, no de l'escola d'escriptura on ha anat.